

Speidergudstjeneste 16. søndag i treenighetstiden 2018

I dag skal vi snakke om bekymringer. Det er mye man kan bekymre seg for. Man gjorde det før og man gjør det nå. Gud vet om at vi bekymrer oss og at vi kan trenge hjelp og støtte med mange ting. La oss høre hva han sa:

Dette hellige evangeliet står skrevet hos evangelisten Matteus i det 6. kapitlet, og det er Maria som skal lese det:

Derfor sier jeg dere: Vær ikke bekymret for livet, hva dere skal spise, eller hva dere skal drikke, heller ikke for kroppen, hva dere skal kle dere med. Er ikke livet mer enn maten og kroppen mer enn klærne? Se på fuglene under himmelen! De sår ikke, de høster ikke og samler ikke i hus, men den Far dere har i himmelen, gir dem føde likevel. Er ikke dere mer verdt enn de? Hvem av dere kan vel med all sin bekymring legge en eneste alen til sin livslengde? Og hvorfor er dere bekymret for klærne? Se på liljene på marken, hvordan de vokser! De strever ikke og spinner ikke, men jeg sier dere: Selv ikke Salomo i all sin prakt var kledd som en av dem. Når Gud kler gresset på marken så fint, det som gror i dag og kastes i ovnen i morgen, hvor mye mer skal han ikke da kle dere – dere lite troende! Så gjør dere ikke bekymringer, og si ikke: ‘Hva skal vi spise?’ eller: ‘Hva skal vi drikke?’ eller: ‘Hva skal vi kle oss med?’ Alt dette er

hedningene opptatt av. Men den Far dere har i himmelen, vet jo at dere trenger alt dette. Søk først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt det andre i tillegg. Så gjør dere ingen bekymringer for morgendagen; morgendagen skal bekymre seg for seg selv. Hver dag har nok med sin egen plage. (Matt 6,25-34)

Slik lyder det hellige evangeliet.

Maria, Hedvig, Josefine, Alvin og resten av speidergruppen satt rundt bålplassen oppi skogen og jeg leste denne teksten for dem. Jeg fortalte at da Jesus levde for 2000 år siden, var det mange som var fattige, og man visste ikke alltid om man fikk mat og klær og det man trengte for å leve. Det var ikke rart at man bekymret seg for morgendagen.

- Men hva med dere, sa jeg. - Hva bekymrer dere dere for?

Da fikk jeg mange svar:

- Jeg bekymrer meg for utdanningen min, sa en.
- Jeg bekymrer meg for vennene og familien min, at det ikke må skje noe galt med dem, sa en annen.
- Jeg bekymrer meg for venninnen min som er sendt til Etiopia, og jeg har ikke hørt noe mer fra henne, sa en tredje.

- Jeg bekymrer meg for å gjøre det dårlig på skolen.
- Jeg bekymrer meg for om jeg skal passe inn på den nye skolen,
- Jeg bekymrer meg for *streaken* min på *snapchat*¹ sa en.

Det finnes mange bekymringer der ute, for store ting og mindre ting, men felles for dem er at de tar en stor del av oppmerksomheten vår. Noen bekymringer viser at vi tenker mye på våre kjære: barn, familie, gamle foreldre, venner.

Noen bekymringer viser at vi bekymrer oss for oss selv og hvordan det skal gå med oss i fremtiden.

Og det der med *snapchat* synes jeg er helt meningsløst, men jeg er jo over 50 og har ikke peiling!

Men hva skal vi *gjøre* med alle bekymringene våre? Skal vi late som de ikke finnes og prøve å glemme dem? Noen sier så kjekt at 90 prosent av det vi bekymrer oss for kommer aldri til å skje, så hvorfor kaste bort tid på å bekymre seg?

¹ Hva er snapchat-streak? Les her: <https://www.nrk.no/ytring/farvel - snapchat-streaks-1.13835806>

Jesus hadde en annen løsning: **Gi bekymringene til Gud!**

Han forsto at det var mye å bekymre seg for, for det *er* virkelig ille ikke å ha nok mat og klær, og for oss som kanskje ikke bekymrer oss for akkurat dét, så er det faktisk viktig hvordan det går med utdanningen vår eller med dem vi er glade i. Det er så viktig at Gud vil hjelpe oss med det vi bekymrer oss for! Derfor lærer Jesus oss at vi kan si alt som vi bekymrer oss for til vår himmelske far. Gud vet om hva vi trenger før vi skjønner det selv.²

Et eksempel: Da Israelsfolket flyktet fra Egypt med Moses i spissen, fikk de hjelp med maten. De trengte ikke bekymre seg. Gud ordnet med *manna* og *vaktler*; karbohydrater og proteiner. De fikk akkurat det de trengte, ikke mer og ikke mindre (2 Mos 16, 11-18). Det er min erfaring også: Når jeg trenger hjelp og ikke vet annen råd enn å be til Gud, så får jeg ikke *mer* enn jeg trenger. Men jeg får ikke mindre heller. Jeg får akkurat *nok*. Det er Guds varemerke: Vi får akkurat nok.

Men det kan ta litt tid å skjønne det. Det kan hende vi har det dårlig i flere timer, ja dager, uker og til og med år! At vi synes

² Når dere ber, skal dere ikke ramse opp ord slik hedningene gjør; de tror de blir bønnehørt ved å bruke mange ord. Vær ikke lik dem! For dere har en Far som vet hva dere trenger, før dere ber ham om det. (Matt 6,7-8)

alt er svart og vanskelig veldig lenge og ikke skjønner hvor Gud har tankene sine! Først lenge etter får vi øye på Guds spor i livet: Han *var* der, rett ved siden av, også da vi trodde at vi var helt alene.

Gud bærer oss. Vi er ikke alene. Det er min tro og erfaring. Men Gud er ingen automat som gir meg akkurat det jeg vil ha akkurat når jeg vil ha det! Det er mange som har sluttet å tro på Gud fordi han ikke oppfylte ønsker. Han fikset jo ikke det som var vanskelig! Hva skal man da med Gud?

Jeg sluttet å tro at Gud var en automat da faren min døde. Jeg hadde bedt og bedt om at han skulle bli frisk. Det var mange som ba for ham. Han var bare 46 år, alt for ung til å dø. Men så døde han likevel. Hva tenkte Gud egentlig på? Men jeg sluttet ikke å tro på Gud likevel. Ikke fordi jeg var så from. Det har jeg aldri vært. Jeg fikk bare et annet *syn* på Gud: Jeg skjønnte at Gud ikke alltid gir meg det jeg ønsker, men jeg tror fortsatt at han gir meg det jeg *trenger*.

Jesus sa: «Søk først Guds rike og hans rettferdighet. Så skal dere få alt det andre i tillegg.» Hva betyr det? Guds rike, det er stedet hvor Gud er sammen med oss uten at vi nødvendigvis *ser* ham. Men vi kan merke en trygghet. Kanskje som i kirken: Mange

merker en egen trygghet og fred i en kirke: Her kan ikke noe vondt skje oss.

I Guds rike er det slik at enten vi lever eller dør, hører vi Gud til³. Han er hos oss så lenge vi lever, og når vi dør, er vi hos ham. Det er godt nok for meg. Dette er den Gud jeg tror på og som Jesus vil vise oss. Han kom til oss, så han kunne vise oss veien til Gud. Hos Gud får vi alt vi trenger, til og med evig liv. I tro på Guds hjelp, trenger vi ikke å bekymre oss så mye. Gjør vi vel?

La oss bekjenne vår hellige tro. Vi reiser oss og synger i salmeboken på nr. 979.

³ Om vi lever, så lever vi for Herren, og om vi dør, så dør vi for Herren. Enten vi da lever eller dør, hører vi Herren til. (Rom 14,8)